

اثر مواد تنظیم کننده رشد و نسبتهاي مختلف آمونيوم به نيترات در مراحل

مخالف رشد رز هفت رنگ در شرایط *In vitro*

سیدمهدي زيارت نيا^۱ و حسین هاشمي مقدم^۲

۱- عضوهيات علمي سازمان پژوهشهاي علمي و صنعتي ايرن - مرکز خراسان

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته باغبانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم، تحقیقات

رزهای مینیاتوری به عنوان یکی از انواع رز که کاربرد فراوانی در فضای سبز شهری دارد مورد توجه بیشتری قرار گرفته‌اند. یکی از انواع زیبا و جذاب رز مینیاتوری رز هفت رنگ (*Baby masquerade*) می‌باشد این گیاه بدلیل تنوع رنگ در طول عمر گل و نیز بدлیل طولانی بودن دوره گلدهی در عرصه فضای سبز پارکها و میادین شهرها بطور گسترده‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد. روش تکثیر متداول این گیاه از طریق قلمد ساقه است، لیکن این روش کند و همراه با درصد خطای بالاست. ریازادیادی رزهای مینیاتوری ضمن نداشتن معایب روش متداول، می‌تواند منجر به تولید گیاهانی با کیفیت یکنواخت در مقایسه وسیع و زمانی کوتاه‌تر نسبت به گیاهان تولیدی به روش قلمد ساقه شود. در این پژوهش اثر کاربرد مقادیر مختلف مواد تنظیم کننده رشد و نسبتهاي مختلف آمونيوم به نيترات بر رشد گیاه رز هفت رنگ در مراحل استقرار و تکثیر در شرایط *in vitro* بررسی شد. هدف از اين پژوهش بدست آوردن شرایط بهینه ترکیبات محیط کشت جهت تولید انبوه رز هفت رنگ از طریق کشت بافت بود. در مرحله استقرار که از ریز نمونه‌های قلمه تک جوانه استفاده شد، بهترین ترکیب هورمونی از نظر تأثیر بر ایجاد شاخساره جانبی و رشد طولی، ترکیب ۱ میلی گرم بر لیتر *BA* و ۰/۰۱ میلی گرم بر لیتر *NAA* بود. هم چنین نسبت درصدی آمونيوم به نيترات ۵۰/۵ و ۶۷/۳۳ در غلاظت ۶۰ میلی مول نیتروژن به ترتیب بر تعداد شاخساره جانبی و رشد طولی مؤثر بودند. در مرحله تکثیر در واکشت اول بهترین ترکیب هورمونی برای تولید شاخساره جانبی ۱ میلی گرم *BA* و ۰/۰۱ میلی گرم *NAA* و از نظر رشد طولی ۵/۰ میلی گرم *BA* و ۰/۰۱ میلی گرم *NAA* مشخص شد، این ترکیب در واکشت دوم نیز بهترین عکس العمل را از نظر رشد طولی نشان داد.

در مرحله تکثیر بهترین نسبت در صدی آمونيوم به نيترات که بر رشد طولی ساقه مؤثر بود نسبت ۱۰۰٪ بود که نسبت به سایر نسبتها اختلاف بسیار معنی داری نشان داد.